

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516010034
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2516010034.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, samosudcom Mgr. Pavlom Macháčom, v trestnej veci obžalovaného N. L., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 14. apríla 2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

N. L., narodený XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom D., nezamestnaný, t.č. v Ústave na výkon väzby v Leopoldove,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/78/2012 z 27. augusta 2014, právoplatným 17.09.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona,

dňa 10. decembra 2015 v presne nezistenom čase prišiel do obce F. B. osobným motorovým vozidlom značky Š. N., červenej farby, evidenčné číslo S.-XXXDD, kde následne v čase približne o 00:28 hodine na R. ulici s úmyslom prisvojiť si cudzí majetok, vstúpil cez uzamknutú bránu, ktorú si otvoril kľúčikom zasunutým z vnútra zámku, do predzáhradky rodinného domu s popisným číslom XXX vlastníka F. L. s manželkou, skadiaľ následne vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX vlastníčky S. S. takým spôsobom, že prekonal oplotenie medzi pozemkami vysoké 142 cm a následne popri rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX prešiel betónovým chodníkom k zadnej časti domu a ďalej do zadnej časti dvora, kde ho spozoroval poškodený L. S., ktorý tam N. L. v čase o 00:30 hodine obmedzil na osobnej slobode tak, že ho chytil za bundu, stiahol ho na zem a nakoľko N. L. kládol aktívny odpor a snažil sa z miesta ujsť, tak ho poškodený L. S. priklakol na zem a v čase o 00:40 hodine bol N. L. zadržaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru F.,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní, a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a
- neoprávnene vnikol do obydla iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia vecí :

- 1 ks dláto s bielou plastovou rukoväťou, 1 ks modro-čierne kombinačky, 1 ks dláto s drevenou rukoväťou, 1 ks červeno-modré kombinačky, 1 ks skrutkovač čierny, 1 ks žltó-červené kombinačky, 1 ks červený nôž na rezanie skla, 1 ks červené ihlové kombinačky, 1 ks čierne gumové kladivo, 1 ks kovová rúčka z dverí, 1 ks modré kombinačky, 2 ks čierne skrutkovače so žltým vrškom, 1 ks kovový krížový skrutkovač, 1 ks červený skrutkovač, 1 ks modrý skrutkovač, 1 ks čierny skrutkovač, 1 ks čierno-žltý skrutkovač, 1 ks červené kliešte.

Podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Piešťany bola 16. februára 2016 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry v Piešťanoch sp. zn. Pv 884/15/2204 podaná na N. L. pre skutok právne kvalifikovaný ako pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, na skutkovom základe, že hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 27. augusta 2014, sp. zn. 1T/78/2012, právoplatným dňa 17. septembra 2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona,

dňa 10. decembra 2015 v presne nezistenom čase prišiel do obce F. B. osobným motorovým vozidlom značky Š. N., červenej farby, evidenčné číslo S.-XXXDD, kde následne v čase približne o 00:28 hodine na R. ulici s úmyslom prisvojiť si cudzí majetok, vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX tak, že preskočil 180 cm vysoké oplotenie dvora, následne popri rodinnom dome prešiel betónovým chodníkom k zadnej časti domu a ďalej do zadnej časti dvora, kde ho spozoroval poškodený L. S., ktorý tam N. L. v čase o 00:30 hodine obmedzil na osobnej slobode tak, že ho chytil za bundu, stiahol ho na zem a nakoľko N. L. kládol aktívny odpor a snažil sa z miesta ujsť, tak ho poškodený L. S. priklakol na zem a v čase o 00:40 hodine bol N. L. zadržaný príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru F..

K dokazovaniu

Okresný súd Piešťany (ďalej len súd) vo veci vytýčil termín hlavného pojednávania postupne na 30. marca 2016, 6. apríla 2016 a 14. apríla 2016. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka poškodeného L. S. a svedkov ED. B., U. Q., R. J., Ľ. C., S. S. a F. L., oboznámil fotodokumentáciu založenú v spise ako aj ďalšie listinné dôkazy, ktoré budú ďalej špecifikované.

Obžalovaný pri výsluchu uviedol, že v osudný deň išiel z L., kde bol ubytovaný v U. N., pričom vo večerných hodinách pred ubytovňou kúpil psa od U., takého malého pinčla vysokého 20-30 cm. Do L. prišiel za priateľkou, chcel si tam aj nájsť prácu. V ten večer prechádzal cez obec F. B., išiel smerom na K., stadiaľ na L., lebo chcel ísť do U. za strýkom E. L., s ktorým sa chcel dohodnúť ohľadom pozemkov. Jeho strýko je podnikateľ, ráno by ho nezastihol, chcel sa s ním stretnúť pred šiestou ráno. V obci F. B. na chvíľu zastavil, zapálil si cigaretu a išiel venčiť psa, lebo kňučal, aby náhodou v aute nespravil potrebu. Ako sa prešiel po ulici, tak mu cez plot zabehol pes a keďže bránka bola zamknutá, keď chytil za kľučku, tak to skúsil cez vedľajšiu bránku pána L., ktorá bola neuzamknutá, otvorená. Následne cez

toho suseda L. voľne prekročil plot k susedovi S. cez malé oplotenie vo výške asi 30 - 40 cm. Na psa najprv volal menom R., nereagoval, počul zašušťanie, tak chvíľu stál pri tom rodinnom dome, rozhliadal sa či ho neuvidí v tej tme. Pri kraji domu, keď stál asi 6 metrov od hlavnej brány, aj rozmýšľal či zazvoníť niekomu, ale zvonček v tej časti kde stál nevidel. Stál tam najviac dve tri štyri minúty, no a keď toho psa už nevidel a nereagoval ani na meno, tak bol rozhodnutý, že sa vráti späť, keď v tom na neho vybehol majiteľ domu pán S., pred ktorým sa rozbehol do dvora, kde ho pán domu dobehol a zvalil na zem, držal ho na zemi, priklakol si na neho, potom prišli aj susedia a čakalo sa do príchodu polície. Medzitým ho majiteľ domu bil, chcel počuť vysvetlenie čo tam robí, opakoval stále dokola otázky, prečo prišiel kradnúť, kto dal tip, kde je komplic, tieto otázky opakoval dokola. Obžalovaný odpovedal len na otázku odkiaľ je, pričom uviedol, že z A. a k ostatnému vysvetleniu ho nepripustili. Uviedol, že nie je pravda, že sa stále mykal a kládol odpor, lebo ležal na drapľavom betóne, bruchom na zemi priklaknutý, keby sa metal a bránil, tak by mal bundu a nohavice roztrhnuté. On len ležal a vôbec sa nebránil. Potom došli policajti, nasadili mu putá, sedel tam na betóne a pán S. ho bil pred policajtmi. Keď sa ohradil, že mu je zle, na zvracanie, nereagovali. Potom bol predvedený k prehliadke auta, kde mu bolo tiež zle, nemohol poriadne stáť, odpadával. Keď ho potom odviezli na políciu, stadiaľ mu zavolali lekársku pomoc, ktorá ho odviezla do nemocnice.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný následne na pripojenej fotodokumentácii veľmi podrobne vlastnými slovami popísal spôsob, akým postupne vošiel na pozemok svedka L. a odtiaľ na pozemok poškodeného S..

Ďalej uviedol, že je slobodný, nemajetný, žije z úspor 2-3 tisíc eur. Priznal, že v minulosti bol viackrát súdne trestaný za domové krádeže, pri ktorých sa použilo ako nástroj aj páčidlo. V kapsičke tzv. ľadvinky mal so sebou baterku a tenké zahnuté kliešte. Tieto veci predtým použil a zabudol ich vyložiť. K rukaviciam uviedol, že tieto nosí v aute bežne, ak by potreboval niečo opraviť. Mal ich aj v ten večer na rukách, lebo nosil psa, tak aby mu nesmrdeli ruky. Na otázku prokurátora, prečo nezazvonil majiteľovi domu, obžalovaný uviedol, že konal automaticky, bez rozmýšľania, chcel chytiť psa, keď tam vběhol.

Svedok V. B. uviedol, že v ten večer, v čase asi za desať pol jednej, pozeral televízor a počul, že po ulici išlo auto, ktoré mu bolo podozrivé tým, že išlo pomaly. Vyšiel na balkón a to auto kontinuálne pozoroval. Išlo smerom na K., tam sa otočilo a znova prechádzalo okolo. Išlo smerom z R. na Š. ulicu, tam sa otočilo a ostalo stáť. Malo Ž. ŠPZ. Nevidel obžalovaného vystúpiť z auta, ale videl ho ísť krátko na to po chodníku smerom k domu pána S., kde si obzeral jeho dom resp. dvor. Žiadneho psa pri obžalovanom nevidel. Výhľad na chodník mal dobrý. Pred domom pána S. svieti pouličná lampa, tak všetko dobre videl. Potom svedok videl, ako obžalovaný prešiel cez plot do dvora, pričom spresnil, že obžalovaný vstúpil najprv na pozemok pána L. a to pri zadnej časti plota pána L., pretože tá predná časť pri pánovi S. je osvetlená pouličnou lampou. Svedok nevidel presne, či obžalovaný plot pána L. preskakoval, alebo vošiel cez bránku, lebo v tých miestach lampa nesvieti a na tú vzdialenosť pohyb obžalovaného nebolo možné presne rozoznať. V tom momente už svedok volal pánovi S., že niekto ide k nemu na pozemok, volal aj 158. Obliekol sa a utekal k susedovi S. a ako išiel po ulici, už mu volala S. S., že jej manžel na dvore chytil zloděja. Keď svedok dorazil na miesto, videl ako pán S. ležal na obžalovanom a držal ho. Behom chvíľky asi 4-5 minút prišiel aj pán C. a potom policajti, ktorí mu nasadili putá. Obžalovaný sa bránil, keď sa pýtali, či má pri sebe nejakú zbraň, nechcel nič povedať.

Svedok poškodený L. S. uviedol, že 10. decembra 2015, v čase o 00:28, mu volal sused V. B., že niekto preskočil jeho plot, alebo susedov, a že je na jeho alebo susedovom pozemku. L. S. vstal, obliekol sa, išiel na prízemie až do pivničných priestorov svojho domu, odkiaľ cez garážovú bránu nazrel, či niekto nie je pri autách, tam ale nikoho nevidel. Prešiel na druhý roh domu, kde pozrel smerom do dvora. Videl pri vchodových dverách, alebo v tej časti dvora, stáť cudziu osobu. Tou bol obžalovaný. Následne sa po ňom s riadnym krikom rozbehol, so slovami „kto je, a čo tu robí?“ Obžalovaný sa dal na útek, lenže keď utekal zlým smerom do zastaveného priestoru, nemal šancu nikde inde utiecť, tak ho dobehol a stiahol na zem. Následne ho priľahol, zakľakol, vykrútil ruky dozadu, na to vyšla manželka na balkón, kázal jej, aby zavolala pánovi B., že dotyčného už chytil, taktiež jej povedal, aby zavolala pánovi C.. Do dvoch minút prišiel pán B., pomohol mu dotyčnú osobu držať na zemi a do ďalších dvoch minút prišiel pán C.. Následne prišla policajná hliadka. Uviedol, že obžalovaný nekomunikoval, odpovedal len na jednu otázku, odkiaľ je, že z A. a dodal, že bude vypovedať len pred policajtmi.

Svedok poškodený L. S. ďalej uviedol, že mal vtedy strach, bola to cudzia osoba, nevedel z akých je pomerov, nevedel, čo je to za človeka, ako je na tom psychicky, či má zbraň. Zmenil sa mu pocit bezpečia v dome, už si nie je istý. Jeho 13-ročná dcéra zle znášala túto udalosť, bojí sa doma. K obsahu ľadvinky obžalovaného uviedol, že videl ako ju prezerali policajti, boli v nej špicaté kliešte a slzotvorný plyn - tzv. kaser. Rukavice si na rukách obžalovaného nevšimol a žiadneho psa vo dvore nevidel. Obžalovaný ani nespomínal, že by hľadal psa. K výške plotu, ktorý oddeľuje jeho dvor od predzáhradky suseda L.

uviedol, že tento je na betónovom múriku, terén sa trocha zvažuje a môže byť vysoký 100 - 130 cm, nevie presne, nikdy to nemeral.

Svedok U. Q. pri výsluchu uviedol, že je policajt a s kolegom J. bol vyslaný operačným strediskom do obce F. B. na základe oznámenia, že sa po ulici prechádza osoba, ktorá si obzerala garáže pri rodinných domoch. Ako boli na ceste do tejto obce prišla správa z operačného strediska, že majiteľ domu zadržal osobu na svojom pozemku. Keď sa dostavili na adresu, ktorá im bola nahlásená, pred domom čakala majiteľka. Išli do zadnej časti domu, kde videli na zemi ležať osobu, na ktorej kľáčali ďalšie dve osoby, tretia osoba bola pri nich. Osobám oznámil, aby z neho zišli dole, že si ho preberá. Následne osobe ležiacej, ktorou bol obžalovaný, ešte na zemi dal putá, poučil ho a vykonal bezpečnostnú prehliadku, či nemá pri sebe nejakú zbraň. Následne ho posadili na paletu, vyložili jeho veci tak, aby na ne videl a dotazovali ho, aj ohľadne osobného motorového vozidla červenej farby, či je jeho, na čo uviedol, že nie, že si vozidlo zobral od majiteľa. Medzičasom si majiteľa vozidla vylustrovali. Vyrozumel dozorujúceho prokurátora a vyžiadal si príkaz na prehliadku iných priestorov. Vyžiadal si na miesto aj druhú hliadku, aby mohol vykonávať úkony na mieste činu a druhá hliadka, aby dávala pozor na túto osobu a zároveň vyžiadal operatívco. Potom, čo sa dostavil kriminalistický technik pristúpili k prehliadke motorového vozidla. Po prehliadke vozidla osobu eskortovali na OO PZ do F.. Následne mu kolega oznámil, že sa osoba začala sťažovať na bolesti hlavy a na zdravotné problémy. Bola mu privolaná RZP, poskytnuté lekárske ošetrenie. Príslušníci RZP uviedli, že osobu musia previezť na pozorovanie do nemocnice do U., kam ho odviezla hliadka na ošetrenie. Ohľadom vecí, ktoré mal obžalovaný v ľadvinke sa svedok nevedel vyjadriť presne, lebo veci boli aj v aute. Už nevie, kde čo bolo. Uviedol, že obžalovaný s nimi nekomunikoval, žiadneho psa vtedy obžalovaný nespomínal a svedok ani žiadneho psa nevidel.

Svedok R. J. uviedol, že je policajt a bol vyslaný spolu s kolegom Q. operačným strediskom do obce F. B., nevie presne uviesť dátum, ale pamätá si čas, asi o pol jednej v noci, kde mal majiteľ domu zadržat páchatel'a na svojom pozemku. Po príchode na miesto sa skontaktovali s oznamovateľom, obžalovaný bol už v tom čase na zemi a bol priklaknutý jedným alebo dvoma osobami, to už presne uviesť nevedel. Následne obžalovanému kolega Q. nasadil putá, posadili ho na paletu, na ktorej bola zámková dlažba a vyťažovali ho postupne on aj kolega. Obžalovaný komunikoval minimálne, uviedol len to, že všetko povie na oddelení. Následne vyťažovali dozorujúceho prokurátora za účelom povolenia prehliadky vozidla, na ktorom mal obžalovaný prísť na túto ulicu. Bola vyrozumená operatíva a technik a prišla im na pomoc hliadka PMJ z A., aby dozerala na obžalovaného, kým sa robili úkony na mieste činu. Úkony trvali zhruba hodinu až hodinu a pol. Pri ohliadke vozidla bol prítomný obžalovaný, následne sa s hliadkou presunuli na OO PZ do F.. Obžalovaného vypočúvala operatíva, ktorej sa obžalovaný sťažoval na bolesti hlavy, tak bola zavolaná hliadka z U., ktorá eskortovala obžalovaného do nemocnice, kde bol v nemocnici na pozorovaní asi 6 hodín.

Uviedol, že obžalovaný žiadneho psa vtedy nespomínal a svedok ani žiadneho psa nevidel. O psovi sa dozvedeli až postupným vyťažovaním domácich. K veciam v ľadvinke obžalovaného uviedol, že tam boli kliešte, nejaký šrobovák a nejaké ďalšie veci, asi päť predmetov, ale presne si nespomína aké, lebo zároveň bola vykonaná bezpečnostná prehliadka obžalovaného, tiež prehliadka auto a niektoré veci boli zaistené pri bezpečnostnej prehliadke a iné zase v aute.

Svedok L. C. pri výsluchu uviedol, že v noci mu zvonil telefón, spal, tak ho nezdvihol, no následne volal naspäť, že o čo ide, kedy telefón zdvihla manželka jeho suseda, pani S. a uviedla, že majú v dome zlodeja, aby prišiel do ich domu. Prišiel na dvor pána S., kde videl, ako tento drží obžalovaného na zemi, snažil sa mu pomôcť obžalovaného spacifikovať, ten sa vzpieral. Bol skrčený, niečo zvieral, nevedeli, čo má v rukách. Vypáčil mu ruky za chrbát a pridržal ho na zemi. Kázal susedovi, aby išiel zobrať niečo, čím by obžalovanému zviazali ruky, kým príde polícia. Pýtali sa ho, či je sám alebo tam ešte niekto môže byť na dvore, nechcel im odpovedať, povedal, že sa bude baviť len s policiou. Ako sa vrátil sused S., ktorý priniesol nejakú eska pásku na ruky, tak za ním už prichádzali policajti. Počas toho, ako hľadal niečo na spútanie obžalovaného, svedok C. a V. B. držali obžalovaného na dvore. Potom prišli policajti a obžalovaného si prevzali. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaný mal šiltovku, nevie akej farby, plátenné rukavice, zrejme bielej farby. Ľadvinku mal strhnutú vedľa seba. Držal ruky pod sebou, a keď mu ich dával dozadu za chrbát, tak sa asi vytrhla. Policajti pozerali obsah ľadvinky, vie, že tam bol kaser. Psa na pozemku nevidel. Obžalovaný s nimi nekomunikoval, pýtali sa ho, čo tam robí, či je sám, neodpovedal, že až keď príde polícia. Svedok ďalej uviedol, že keď prišiel na miesto činu, obžalovaný mal ruky pod sebou. nechcel dať ruky za chrbát, preto mu ich vykrútil, pričom mu pomáhal sused S.. Podľa svedka sa obžalovaný bránil, hádzal sa, kopal nohami, povedali mu, aby ležal pokojne, kým príde polícia. Nechcel ukázať, čo má v rukách. Keď prišla polícia, obžalovaný mal ruky za chrbtom, pretože mu ich vykrútili. Svedok uviedol, že nevie o tom, že by niekto z nich obžalovaného bil.

Svedkyňa S. S. uviedla, že manželovi v noci zvonil telefón, volal mu pán B., že pravdepodobne k nim niekto preskočil. V tom sa manžel obliekol, zišiel dolu zo spálne, ona vyšla na balkón spredu do ulice, nevidela nič podozrivé, potom išla na balkón do dvora, ani tam nič nevidela. Zatvorila balkón a išla dovnútra. V tom počula hrozný krik, tak vyštartovala na balkón do dvora a videla, ako mal manžel spacificovaného obžalovaného. Následne volala pánovi B., aby rýchlo dobehol. Volala aj susedovi C.. A ešte aj políciu. Polícia tam bola do 10 minút. Oni ho zatiaľ držali na zemi. Zišla von až potom, keď už ho polícia mala v rukách. Svedkyňa uviedla, že psa nevidela. V čase skutku bol v dome manžel, dve deti a jej mama. Od incidentu nemajú pocit bezpečia, dcéra to zle znášala, bála sa do konca januára byť sama doma. Teraz zamykajú všetky dvere.

Svedok F. L. uviedol, že v deň skutku, ktorý sa mal stať 10. decembra 2015 boli doma, spali. Žena, syn a on. Spať šiel okolo desiatej. Počul, ako pán S. kričal „stoj, stoj“. Vyšiel z domu až keď tam boli policajti. Od V. B. vie, že obžalovaný mal preskočiť k nemu a následne od neho prejsť na pozemok pána S.. Psa nemá, sused S. má dvoch psov. V ten deň, resp. nasledujúce dni žiadneho psa vo svojej záhrade nevidel. Ani v ten večer na pozemku pána S. žiadneho psa nevidel. Keď vyšiel v kritickom čase von, bránka bola zavretá, ale odomknutá. Bránku na noc zamykajú, ale kľúčik ostáva z vnútornej strany zasunutý s tým, že členovia domácnosti si odomknú pohybovom, že prestrčia ruku cez bránku a odomknú si. Je to tak u nich bežné. Bránka nevŕzga, lebo je namazaná. Plot od ulice je na betónovom múriku, a potom je na ňom kovová konštrukcia, pri dome je skrinka - televízna káblówka. Predpokladá, že na túto skrinku sa obžalovaný postavil a preskočil plot. Nie je možné ten plot preskočiť, lebo by sa musel prichytiť konštrukcie, keďže od strany S. je hlbší ten múr. Po nahliadnutí do fotodokumentácie svedok uviedol, že podľa jeho názoru nie je tento plot možné v žiadnom prípade preskočiť, iba preliezť, pričom predpokladá, že obžalovaný stúpil na skrinku káblovej televízie. V kritický večer obžalovaného nepočul nič rozprávať, ani žiadnu komunikáciu medzi obžalovaným a policajtmi nepočul. Jedine policajt sa pýtal obžalovaného, či bude spolupracovať, ale on neodpovedal a žuval žuvačku. Dodal, že s rodinou už nenechávajú v bránke ten kľúčik, každý si nosí svoj a bránku stále zamykajú. Podľa svedka mal obžalovaný pri sebe kľúče a to, že mal ten sprej - kaser, to mu hovoril sused S..

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil fotodokumentáciu z miesta činu, výsledok prehliadky motorového vozidla, správy a relácie na obžalovaného ako aj ostatné listinné dôkazy založené v spisovom materiály.

Z relácií a správ na obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ tridsaťkrát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 27. augusta 2014, sp. zn. 1T/78/2012, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pričom trest vykonal dňa 21. júna 2015. Priestupkovo bol riešený desaťkrát, najmä za priestupky v doprave. Z miesta bydliska je hodnotený neutrálne, z výkonu väzby pozitívne. V súčasnosti sa proti nemu vedú ďalšie trestné konania pre obdobnú trestnú činnosť a to na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Dolnom Kubíne za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona pod ČVS:ORP-461/VYS-DK-2014 a tiež na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Hranovnici, okres Poprad za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona pod ČVS:ORP-1083/HR-PP-2014, ktorých spáchanie obžalovaný popiera.

K hodnoteniu dôkazov

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výroku rozsudku. Oproti obžalobe súd skutok upravil tak, že zmenil spôsob, akým obžalovaný vnikol na pozemok manželov S., nakoľko na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na pozemok nevnikol od ulice cez bránu manželov S. vysokú 180 cm, ale najprv vstúpil cez uzamknutú bránku, ktorú si otvoril kľúčikom zasunutým z vnútornej strany zámku, do predzáhradky rodinného domu na R. ulici s popisným číslom XXX vo vlastníctve F. L. a jeho manželky, skadiaľ následne vnikol na dvor rodinného domu s popisným číslom XXX/XX vlastníčky S. S. takým spôsobom, že prekonal oplotenie medzi pozemkami vysoké 142 cm.

Totožnosť skutku oproti obžalobe pritom ostala zachovaná. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku a to aspoň čiastočne. Ustanovenie § 278 odsek 1 Trestného poriadku nebráni súdu, aby prípadne prihliadal k tým zmenám skutkového deja, uvedeného

v obžalobe, ku ktorým došlo pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní a ktoré nemenia totožnosť skutku. Totožnosť skutku neznamená, že musí ísť od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia o úplnú zhodu udalostí, o ktorých sa rozhoduje. Vykonávaním dôkazov sa získané poznatky o skutočnostiach môžu meniť, niektoré údaje môžu odpadnúť a naopak niektoré pristúpiť, nesmie sa však zmeniť podstata skutku. Podstata skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku, prípadne aj ich čiastková zhoda. Pre zachovanie totožnosti skutku nemajú vplyv zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré skutok individualizujú (ako čas, miesto, spôsob vykonania, spolupáchatelia...), ak inak totožnosť konania zostala zachovaná (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. októbra 2012, sp. zn. 3 To 2/2012).

Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje jednak jeho vlastná výpoveď, v ktorej opísal podrobne a na pripojenej fotodokumentácii aj názorne, ako postupne vnikol na pozemok svedka L. a následne na pozemok poškodeného S.. Obžalovaného bezpečne usvedčuje očitý svedok V. B., ktorý v kritický večer kontinuálne pozoroval z balkóna konanie obžalovaného a videl ho, ako vstúpil na pozemok F. L. a následne na pozemok poškodeného S.. Obžalovaného z vniknutia na pozemok ďalej bezpečne usvedčuje aj poškodený S., ktorý podrobne opísal, ako obžalovaného zbadal na ich pozemku, rozbehol sa po ňom a následne ho zadržal a v ktorých miestach. Jeho výpoveď je podporená i výpoveďou jeho manželky S. S.. Do toho zapadajú i výpovede svedka L. C. a následne i výpovede policajtov R. J. a U. Q.. Čo sa týka vstupu na pozemok svedka L., tu súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že bránka nebola uzamknutá a že túto voľne otvoril, nakoľko svedok L. vypovedal, že bránku na noc zamykajú, ale kľúčik ostáva zasunutý z vnútornej strany zámku s tým, že členovia domácnosti si odomknú pohybovom, že prestrčia ruku cez bránku. Výpoveď tohto svedka vyznieva vierohodne, navyše i poškodený S. uviedol, že nie je u nich v obci zvykom, že by bránky bývali na noc odomknuté. Aj samotný poškodený S. mal bránu k domu zamknutú, čo potvrdil vo svojej výpovedi i sám obžalovaný, ktorý uviedol, že skúšal bránu do dvora S. otvoriť, ale bola zamknutá. Svedok V. B. nevedel presne uviesť, v ktorých miestach a ako vstúpil obžalovaný na pozemok svedka L., lebo v tých miestach už nesvietilo tak jasne pouličné osvetlenie. Pri týchto pochybnostiach potom súd uzavrel, že obžalovaný plot svedka L. od ulice nepreliezol, ale vošiel na jeho pozemok cez uzamknutú bránku, ktorú si odomkol kľúčikom zasunutým v zámku z vnútornej strany.

K obhajobnej argumentácii obžalovaného

Obžalovaný nepopieral, že vošiel na pozemok manželov S., tvrdil však, že mu na tento pozemok zabehol pes a on konal reflexívne v snahe vziať ho odtiaľ preč. Nevierohodne vyznieva tvrdenie, že obžalovaný dve hodiny pred skutkom kúpil od U. pred penziónom psa a vybral sa s ním do L. za strýkom. Vykonaným dokazovaním boli v celom rozsahu vyvrátené tvrdenia o zabehnutom psovi. Predovšetkým svedok V. B. jednoznačne uviedol, že obžalovaného dlhšiu dobu pozoroval ako sa približuje k domu poškodeného S., ale žiadny pes s ním nebol. Ani ostatní svedkovia žiadneho psa nevideli, podľa nich obžalovaný ani po zadržaní hľadanie psa nespomínal. Sám obžalovaný uviedol, že brána do dvora poškodeného S. bola zatvorená, pričom z oboznámenej fotodokumentácie brány je zrejme, že medzi bránou a zemou, resp. bránou a múrmi sú veľmi tenké medzery, cez ktoré by sa pes, ktorého obžalovaný opísal ako 2-3 roky starý kríženec, vysoký 20 - 30 cm, neprepchal. Po tomto zistení na hlavnom pojednávaní obžalovaný prispôbil svoju obhajobnú argumentáciu zmene dôkaznej situácie a tvrdil, že mu pes zabehol najprv na pozemok F. L. cez jeho plot, ktorý má širšie medzery a následne cez deliaci plot až na pozemok poškodeného S.. Ani tejto argumentácii súd neuveril. I plot suseda F. L., ako je zrejme z oboznámenej fotodokumentácie, je od ulice dosť vysoký, jeho základ tvorí 50 cm vysoký betónový múrik, na ktorom je kovová konštrukcia s medzerami v konštrukcii, ktoré sú úzke na to, aby sa tadiaľ prepchal ním opísaný pes. Už úplne nevierohodne vyznieva tvrdenie, že pes prešiel hneď dva takéto ploty za sebou (najprv k L., potom k S.). Obžalovaný navyše tvrdil, že za psom skončil bez rozmyslu, inštinktívne, no z vykonaného dokazovania bol preukázaný opak, teda že konal premyslene, aby na prekonávanie prekážok stojacich mu v ceste vynaložil čo najmenej úsilia. Tiež bola vyvrátená jeho obhajoba, že stál na mieste pri rohu domu svedka L., lebo poškodený S. ho zbadal vzadu pri dverách a následne ho prichytil v zadnej časti dvora, čo potvrdila i S. S.. Ich výpovede pritom súd považoval za pravdivé a vierohodné. Tu treba tiež poukázať na skutočnosť, že obžalovaný mal pri sebe v kritický večer slzotvorný sprej - tzv. kaser, čo neskôr aj sám priznal, hoci na začiatku tvrdil, že tento pri sebe v ľadvinke nemal. Kaser je pritom všeobecne vnímaný ako veľmi účinný nástroj na prekonanie resp. zamedzenie odporu tak osôb, ako aj zvierat.

K odmietnutiu návrhov na vykonanie dokazovania

Návrh, aby dokazovanie bolo doplnené o znalecký posudok z oboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, vzhľadom k možnej nepríčetnosti obžalovaného, súd odmietol vykonať ako nedôvodný. Pre pribratie znalca a vypracovanie znaleckého posudku nie sú dôvody, nakoľko o duševnom stave obžalovaného

nevznikli žiadne reálne a objektívne podložené pochybnosti. Samotná mnohonásobná recidíva obžalovaného nie je dôvodom k pochybnostiam o jeho príčetnosti. Treba podotknúť, že obžalovaný v tomto prípade konal nanajvýš cielene a premyslene, čo podozrenie v smere, že by malo ísť o osobu nepríčetnú v čase skutku, zásadne rozptyľuje.

Ako nedôvodné vyhodnotil súd i návrhy obžalovaného na vykonanie dôkazov, ktorými chcel obžalovaný preukazovať rozsah svojich zranení údajne mu spôsobených pri jeho zadržaní majiteľom domu a jeho susedmi vo forme výsluchov svedkov policajtov C. L.A. a Q. A., resp. ošetrojúceho lekára z nemocnice L.. U. P..

Tieto návrhy sa totiž týkali dokazovania okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie v tejto trestnej veci. Rozsah údajných poranení obžalovaného bude predmetom dokazovania v konaní, ktoré trestným oznámením inicioval sám obžalovaný.

Taktiež návrh na zabezpečenie fotodokumentácie z prehliadky izby č. X z 25. januára 2016 v U. N. v L. sa týkal dokazovania okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie v tejto trestnej veci. Výsledky domovej prehliadky nie sú pre rozhodovanie v tejto veci vôbec relevantné.

Rovnako za nedôvodný považoval súd návrh obžalovaného na vykonanie znaleckej expertízy ohľadne vecí zaistených pri prehliadke motorového vozidla. Tento postup by teoreticky prichádzal do úvahy vtedy, ak by bolo treba zisťovať, či veci boli použité na spáchanie trestného činu. Taká potreba v konaní nevzišla. V tomto prípade je kľúčové to, či veci boli určené na spáchanie trestného činu, ktorá otázka z hľadiska svojho posúdenia podľa názoru súdu nepotrebuje odborné znalosti. Túto otázku vie posúdiť súd sám, mimo iné i s poukazom na fakty známe mu z úradnej činnosti (súdu je známe, aké veci sa používajú na prekonávanie prekážok pri vlámaniach).

Ako nedôvodné vyhodnotil súd i návrhy obžalovaného na prepočutie svedkov R. J. a L. C., lebo títo boli v konaní pred súdom kontradiktórnym spôsobom vypočutí a obhajobe bol poskytnutý dostatočný priestor. Navyše i z odôvodnenia týchto dôkazných návrhov je zrejmé, že sa týkajú ozrejmenia skutočností nepodstatných pre rozhodnutie, kde obžalovaný skôr tieto ich výpovede hodnotí a rozporuje.

Návrh na vykonanie vyšetrovacieho pokusu na mieste činu k spôsobu prekonania prekážky obžalovaným sú považoval za nadbytočný, nakoľko vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal súd na základe vlastného opisu deja obžalovaným s pomocou zabezpečenej fotodokumentácie bez akýchkoľvek pochybností preukázané, akým spôsobom a v ktorých miestach tento prekonal oplotenie. Otázka obhajoby, či tento spôsob predstavuje prekročenie, prelezenie ale preskočenie, je potom už len na hodnotení súdu.

Čo sa týka žiadosti o odber biologického materiálu (chlpy zo psa) z osobného automobilu na preukázanie skutočnosti, že obžalovaný mal v aute psa, k tomu treba uviesť, že prípadný pozitívny nález chlpy zo psa by ešte nepotvrďoval verziu obžalovaného o kúpe psa v kritický večer, lebo ten sám priznal, že v minulosti psov vlastnil, mohol ich preto v minulosti v aute aj prevážať. Tu treba opätovne poukázať na výpoveď svedka V. B., ktorý obžalovaného kontinuálne pozoroval pri jeho aktivite v ten večer, mal dobrý výhľad na ulicu a jasne potvrdil, že žiadneho psa s ním nevidel.

K právnej kvalifikácii konania obžalovaného

Podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 14 odsek 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 odsek 3 písmená b) Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Podľa § 122 odsek 5 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný v obydlí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté.

Z hľadiska objektívnej stránky konanie obžalovaného opísané v skutkovej vete naplnilo zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Kvalifikačným znakom pri trestnom čine porušovania domovej slobody je spáchanie trestného činu prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. Pod prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu sa rozumejú aj ploty. Táto prekážka nemusí byť prekonaná s použitím násillia, ale postačí aj akékoľvek jej odstránenie, otvorenie, preskočenie, prelezenie a podobne. Plot vysoký 142 cm, ktorý obžalovaný pri vniknutí na pozemok poškodeného S. prekonal, bez akýchkoľvek pochybností predstavuje prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu v zmysle uvedeného kvalifikačného znaku. Tu treba poznamenať, že plot vysoký 142 cm nemá len okrasnú funkciu a nedá sa len tak prekročiť, ako sa snažila preukázať obhajoba. Sám obžalovaný priznal, že sa musel držať tohto plota, keď ho prekonával, aby nespadol. Nakoniec podľa súdu prekážku zabraňujúcu vniknutiu pre obžalovaného predstavovala aj zamknutá bránka pána L., hoci kľúčik bol z vnútra zasunutý, lebo obžalovaný nebol ničím oprávnený odomknúť si a vstúpiť o polnoci na pozemok tejto osoby. Nepochybne tak porušil i domovú slobodu svedka L. a to prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle a to vo vzťahu k obom trestným činom.

Čo sa týka námietky obžalovaného, že nebol preukázaný jeho úmysel kradnúť, teda že nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu krádeže, túto súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Zavinenie vo forme úmyslu predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, teda tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozsudku. Pokiaľ teda súd z dôvodov vyššie v texte rozvedených neuveril obhajobnej argumentácii obžalovaného, že hľadal zabehnutého psa, potom jediným logickým vysvetlením prečo do dvora poškodeného S. vstúpil krátko po polnoci s rukavicami na rukách a tzv. kaserom v ľadvinke je ten, že tam išiel kradnúť resp. že tam vstúpil s úmyslom zmocniť sa cudzej veci. Tento záver je podporený predovšetkým odpisom z registra trestov resp. ostatnými odsúdeniami obžalovaného, kde z odsudzujúcich rozhodnutí, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že obžalovaný bol v poslednej dobe opakovane odsúdený za krádeže vlámaním spáchané v jednočinnom súbehu s porušovaním domovej slobody. Spôsob konania (modus operandi) obžalovaného sa tak evidentne v ostatnom období opakuje. Inak by tomu nebolo ani v tomto prípade, len tu dokonaniu krádeže zabránil včasným zásahom poškodený S.. Tu sa žiada poznamenať, že v praxi sa málokedy podarí chytiť páchatel'a priamo pri čine tak, ako tomu bolo v tomto prípade.

K námietke obhajoby, že obžalovaný nemal pri sebe žiadne „vlamačské“ nástroje súd poznamenáva, že práve preto bolo jeho konanie v rámci skutkovej podstaty trestného činu krádeže ustálené ako pokus krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, ktoré ust. predpokladá úmysel osoby smerujúci k prisvojeniu si cudzích vecí s hodnotou nad 266 Eur ich zmocnením. Úmysel kradnúť je pritom u obžalovaného s poukazom na register trestov nespochybniteľný. K tvrdeniu obžalovaného v záverečnej reči, že ak by mal úmysel kradnúť, mohol rovnako použiť rodinný dom pána L. a nevie, čím konkrétnym mal byť pozemok S. zaujímavý, k tomu súd uvádza, že dom resp. pozemok poškodeného S. si podľa názoru súdu obžalovaný vyhladal práve, alebo aj preto, že oplatenie tohto domu resp. pozemku pôsobí luxusne a draho v porovnaní s oplatením susedov, ako je zrejmé z fotodokumentácie, čo pre skúseného zlodēja, akým je obžalovaný, predstavovalo jasný signál, že ide o majetnú rodinu, ktorá môže mať v obydli zaujímavé a cenné veci. Nepotreboval teda osobitný tip, ako sa mylne domnieval poškodený S., keď sa obžalovaného opakovane pýtal, kto mu dal tip na jeho obydlie.

Záverom treba poznamenať, že súd obhajobu v rámci poučenia pri vyhlasovaní podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku upozornil, že skutok bude od začiatku hlavného pojednávania právne kvalifikovaný podľa obžaloby. V konečnom dôsledku teda nešlo o prísnejšie posúdenie konania obžalovaného oproti obžalobe, lebo oba spôsoby sú uvedené v rámci tej istej trestnej sadzby upravenej v § 194 odsek 2 Trestného zákona. Z tohto dôvodu nebol súd povinný upozorňovať obhajobu na zmenu právnej kvalifikácie (z písmena a) uvedeného v obžalobe na písmeno b) v rámci § 194 odsek 2 Trestného zákona), ako to namietala obhajoba.

K výroku o treste

Keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy, súd mu ukladal úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V tomto prípade je najprísnejšie trestným trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Ako priťažujúce okolnosti súd vyhodnotil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona).

V konečnom súčte u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, čo viedlo k modifikácii pôvodnej trestnej sadzby (12 - 60 mesiacov) postupom podľa § 38 odsek 4 a odsek 8 Trestného zákona, teda k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. V rámci takto modifikovanej sadzby (28 - 60 mesiacov) potom súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, teda pri dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V tomto smere súd poukazuje najmä na trestnú minulosť obžalovaného, z ktorej je možné vyvodiť záver, že obžalovaný sa takpovediac živí páchaním majetkovej trestnej činnosti na rôznych miestach po Slovensku. Keďže sa majetkovej trestnej činnosti dopúšťa permanentne napriek tomu, že bol za ňu opakovane odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, je evidentné, že výkon trestu odňatia slobody nemá na obžalovaného žiaden prevýchovný vplyv. Aj súdený skutok spáchal krátko po tom, ako bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Nakoniec i sám obžalovaný v rámci rozhodovania o väzbe priznal, že sa nikdy trestom nevyhýbal, nikdy nebol odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia pre nenastúpenie trestu a „za čo ho odsúdia, to si odsedí“. To najlepšie vyjadruje jeho nekritický postoj k páchaniu trestnej činnosti. Za daného stavu je potom nutné vo vzťahu k obžalovanému dôsledne uplatniť represívnu funkciu trestu, preto súd obžalovanému opätovne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Len takýto trest zabráni obžalovanému na určitý čas páchať majetkovú trestnú činnosť a zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetky a obydlia spoluobčanov.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin niekoľko krát, preto ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí opísaných v enunciate rozsudku, nakoľko podľa súdu išlo o veci určené na spáchanie trestného činu ako ich má na mysli ust. § 60 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona. Na tom nič nemení fakt, že ich obžalovaný nemal bezprostredne pri sebe, ale tieto si ponechal v automobile. Z opisu a fotodokumentácie jednotlivých vecí zaistených pri zákonne zrealizovanej prehliadke automobilu je totiž zrejmé, že ide o nástroje (dláta, šrobováky, rezačka skla, gumové kladivo, kovová kľučka na okná či kombinačky), ktoré sú v celom rozsahu použiteľné a využiteľné pri krádežiach vlámaním, ktoré sú v kriminálnej agende obžalovaného takpovediac nosné. Výnimku v tomto smere predstavuje štepársky nožík, ktorý je zabalený a evidentne ešte nebol použitý, ako aj strieborné záhradkárske nožnice. Tieto dve veci preto súd obžalovanému ponechal.

Takto uložený trest považoval súd vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania skutku za dostatočný a spravodlivý a to najmä s poukazom na ochranu spoločnosti, lebo prognóza nápravy obžalovaného vzhľadom na takpovediac už chronické páchanie trestnej činnosti z jeho strany sa súdu javí ako nepriaznivá. Podľa názoru súdu takýto trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a je tak dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie

sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.